

Conclusion

It is concluded that:

- hypothesis No. 1 stating ‘Social media is the in-thing these days’ is accepted that social media is in thing so is accepted;
- educators are becoming aware so hypothesis No. 2 ‘Educators are not aware of its importance’ is rejected;
- the youth is now aware about social media’s educational use so hypothesis No. 3 ‘The youth nowadays is not aware of its educational use’ is rejected;
- students opt and are interested in innovative way of teaching so hypothesis No. 4 ‘Students look out for more innovative ways of teaching’ is accepted;
- social media has opened vast platform and can be used for many educational purposes so hypothesis No. 5 ‘Social media can be used for various educational purposes’ is accepted.

Symposium of the result

- majority of students believe that social media is used by advertisers than the educators and companies for the promotion of their products, followed by its usage by educators, professionals and students;
- most of the respondents are aware about innovative way of teaching and expect the same;
- all the respondents believe that there should be change in the existing education system and more innovative methods like social media should be used for education purposes;
- the use of social media for making professional links was found to be the first priority among students then getting and making the assignment updates;
- the currently developed Educomp method of teaching is one of the most popular among the students though other method like homeschooling was on top priority.

References:

1. Jayme, Waddington (2011); University of Colorado. ‘Social Networking: The Unharnessed Educational Tool’. *Undergraduate Research Journal*, Vol 4.1
2. Angela Hausman, a Ph.D scholar and Associate Professor of Marketing at Howard University on ‘How to use social media as an educational tool’
3. Kessler Sarah, a feature write at Marshable contributed ‘The case for social media in schools’.
4. Hunday, Elizabeth (2012) «Social Media as Educational Tool in University Level Geography», *teaching Innovation Projects*; Vol. 2, Iss. 1, Article 5.
5. Schill, R. (2011). *Social Networking Teens More Likely to Drink, Use Drugs, Study Finds*.

ПАПЕРОВЕ ЗАСИЛЛЯ – ІННОВАЦІЇ В ОСВІТІ?

І.І. Стойко, канд. техн. наук, доцент

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

З недавнього часу різко зросла паперова бюрократизація в освіті. Кваліфікація викладача і його авторитет педагогічних знань визначається величиною паперових розробок у нього на столі і все це згідно наказів міністерства, які суворо контролюються. А кафедра повинна мати стільки всяких папок, що стає незрозумілим, яке її призначення і куди вона тратить усі зусилля.

Поняттям «інновація» позначають нововведення, новизну, зміну, введення чогось нового. Стосовно педагогічного процесу інновація означає введення нового в цілі, зміст, форми і методи навчання та виховання; в організацію спільної діяльності викладача і студента, вчителя і учня, вихованця. Інновації самі по собі не виникають, вони є результатом наукових пошуків, передового педагогічного досвіду окремих викладачів, учителів і цілих колективів.

Сучасний етап розвитку освіти в Україні повинен характеризуватися відходом від тоталітарної уніфікації і стандартизації педагогічного процесу, інтенсивним переосмисленням цінностей, пошуками нового в теорії та практиці навчання і виховання. Основу інноваційних процесів в освіті повинні складати дві важливі проблеми педагогіки – проблема вивчення, узагальнення і поширення передового педагогічного досвіду та проблема впровадження досягнень психолого-педагогічної науки в практику. Результатом інноваційних процесів слугує використання теоретичних і практичних нововведень, а також таких, що утворюються на межі теорії і практики. Викладач може виступати автором, дослідником, користувачем і пропагандистом нових педагогічних технологій, теорій, концепцій. Управління інноваційним процесом передбачає аналіз і оцінку введених педагогічних інновацій, створення умов для їх успішної розробки і застосування. Водночас керівники навчаль-

ного закладу повинні проводити цілеспрямований відбір, оцінку й застосування на практиці досвіду колег, нових ідей, методик, запропонованих наукою.

Потреба в інноваційній спрямованості педагогічної діяльності в умовах розвитку освіти спричинена певними обставинами.

По-перше, у розбудові суверенної держави викликала необхідність докорінної зміни системи освіти, методології і технології організації навчально-виховного процесу у навчальних закладах різного типу: ліцеях, гімназіях, коледжах, університетах, приватних закладах тощо. Пошуки, які ведуть колективи навчальних закладів нового типу можуть збагатити не лише навчальну практику, а й педагогічну науку.

По-друге, виконання соціального замовлення сучасного етапу розбудови нашої держави – особистості, здатної засвоювати й творчо розвивати культуру, потребує постійного пошуку нових організаційних форм, індивідуального підходу до особистості, нових технологій навчання і виховання. В цій ситуації суттєво зростає роль і авторитет педагогічного знання, яке може стати теоретичною базою для нових пошуків, інновацій.

По-третє, необхідно змінити характер ставлення викладачів, учителів до факту засвоєння і застосування педагогічних нововведень. Якщо раніше інноваційна діяльність обмежувалася використанням рекомендованих зверху нововведень, то сьогодні вона повинна набути дослідницько-пошукового характеру: викладач обирає нові програми, підручники, використовує нові прийоми і способи педагогічної діяльності.

Отже, інновації в освіті є сьогодні чи не найважливішим завданням, тому державна підтримка в цій сфері є дуже важливою, оскільки вона дає можливість не тільки вирішити внутрішні економічні проблеми на якісно новому технічному рівні, але й створити реальну ситуацію конкурентоспроможності закладів освіти, що спричинило б входження загальноосвітніх навчальних закладів у ринкові відносини, створення нових типів навчальних закладів, у тому числі й недержавних.

Вищі навчальні заклади повинні займати головне становище в інноваційній інфраструктурі України, об'єднуючи у собі кілька функцій: навчального центру, інноваційного центру, консалтингу, трансферу технологій. Однак, незважаючи на переваги, історично надані університетам, вища школа не повною мірою представлена на інноваційному ринку.

Наша країна володіє високорозвиненим інтелектуальним потенціалом, який здатен ефективно розв'язувати інноваційні проблеми. За рахунок цього Україна могла б упевнено посісти належне місце серед перших країн з високим інтелектуальним потенціалом. Але найважливішою причиною, через яку українська держава не досягає першості у світі, є невміле генерування та використання знань. Важливою складовою економічного зростання є національна інноваційна система, яка являє собою сукупність інститутів, що забезпечують розвиток інноваційних процесів у межах країни.

ЗНАЧЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ МІГРАЦІЇ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКИХ РЕСУРСІВ КРАЇН В УМОВАХ ГЕОЕКОНОМІЧНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ В РЕГІОНАХ СВІТУ

*К.В. Шиманська, канд. екон. наук, доцент
Житомирський державний технологічний університет*

Геоелектронічні трансформації, які на сьогодні відбуваються в усьому світі, пов'язані, перш за все, з перерозподілом економічних ресурсів, використовуваних країнами та регіональними угрупованнями країн на різних етапах економічного розвитку нерівномірно, що обумовлює і зміни їх конкурентоспроможності на світових ринках.

Масштабні економічні перетворення у світі (посилення інтеграційних процесів у одних регіонах разом з дезінтеграційними процесами у Старому Світі та Північній Америці, глобальний рух капіталу та трансфер технологій, транснаціоналізація економіки) впливають на процеси міжнародної міграції. Так, рух людських ресурсів є одним з основних компонентів глобалізаційних процесів у світі, особливо в умовах економіки знань. Відповідно до даних, представлених у Звіті Центру розвитку Організації економічного співробітництва та розвитку (OECD Development Centre), у 2015 році 243 млн. осіб у світі проживало за межами країни свого народження, що становило 3,3% населення світу (для порівняння – у 1995 році цей показник становив 2,7%) [1, с. 23]. При цьому, у глобальному вимірі міграційні процеси пов'язані міцними причинно-наслідковими зв'язками з геоелектронічними трансформаціями, зокрема, глобальний перерозподіл всіх економічних ресурсів, пря-